

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně: **R.A.** , evidenční číslo ..., státní příslušnost Arménská republika, posledně hlášena na adrese Pobytové středisko MV ČR, Rudé armády 1000, 517 41 Kostelec nad Orlicí, zast. JUDr. Věrou Dubcovou, advokátkou se sídlem Nerudova 37, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2016, č. j. OAM-515/ZA-ZA11-ZA14-2016, ve věci mezinárodní ochrany

t a k t o :

- I. **Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2016, č.j. OAM-515/ZA-ZA11-ZA14-2016, se z a s t a v u j e .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým jí nebyla udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyni byla k její žádosti usnesením nadepsaného soudu ze dne 13. 12. 2016 ustanovena zástupcem advokátka.

V průběhu řízení před Krajským soudem v Hradci Králové vyšlo najevo, že pobyt žalobkyně na území ČR není znám. Krajský soud pátral po místě pobytu žalobkyně, přičemž z databáze Ministerstva vnitra zjistil, že žalobkyně dne 15. 8. 2017 svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.

Uvedenou skutečnost soudu potvrdila Správa uprchlických zařízení ministerstva vnitra přípisem ze dne 30. 10. 2017, která současně uvedla, že při opuštění střediska žalobkyně uvedla adresu, kde se bude zdržovat – N. Z. 1151/8, P., která již není MV ČR ani Policií ČR dále ověřována. Žalovaný přípisem ze dne 1. 11. 2017 potvrdil, že žalobkyně dne 15. 8. 2017 svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, s tím, že v době od 14. 7. 2017 do 14. 8. 2017 měla vystavenou propustku na adrese

N. Z. 1151/8, P. Ředitelství služby cizinecké policie v Praze přípisem ze dne 6. 11. 2017 rovněž potvrdilo, že žalobkyně dne 15. 8. 2017 svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí. Současné místo pobytu žalobkyně není výše uvedeným subjektům známo.

Ustanovená zástupkyně žalobkyně k výzvě soudu přípisem ze dne 1. 11. 2017 sdělila, že se žalobkyní není v žádném kontaktu, Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí jí sdělilo, že žalobkyně dne 15. 8. 2017 uvedené středisko svévolně opustila a doposud o sobě nepodala žádnou zprávu. V příloze přiložila odpověď Správy uprchlických zařízení ministerstva vnitra ze dne 2. 11. 2017 (shodnou se zprávou shora, ze dne 30. 10. 2017).

Soud se žalobkyni pokusil dne 8. 11. 2017 doručit do vlastních rukou písemnost na poslední známou adresu – N. Z. 1151/8, P. Dne 23. 11. 2017 se uvedená písemnost soudu vrátila zpět s poznámkou, že uvedená adresátka na této adrese nemá označenou domovní schránku.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je toho názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobkyně, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobkyně bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, které však svévolně opustila dne 15. 8. 2017. Marný byl i pokus soudu doručit žalobkyni písemnost na adresu poslední známé propustky, kterou označila i za místo, kde se bude zdržovat. Aktuální místo pobytu žalobkyně není známo ani soudem výše osloveným subjektům ani zástupkyni žalobkyně.

Ze shora uvedených důvodů soud shledal naplnění podmínek pro zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. listopad 2017

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
R.V.